

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. január hó 15. napján tartott nyilvános ülés alapján 2013. január 30-án kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A gazdálkodó szervezet dolgozója által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt ... és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. évi június hó 28. napján kihirdetett 10.B.1446/2011/34. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

II. r., III. r., IV. r., V. r., V...ak cselekményét és VII. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r., XII. r., XIII. r. és XIV. r. vádlottak bűnsegédként elkövetett vesztegetési cselekményét a Btk. 251. § (1) (2) bekezdés II. fordulata 3. tételeként jelöli meg és a II. fordulat 2. tétele szerint is minősíti.

A fellebbezéssel érintett valamennyi vádlott cselekményeit folytatólagosan követte el.

III. r. vádlott vonatkozásában 26.000 (Huszonhatezer) Ft, míg IV. r. vádlottal szemben további 25.000 (Huszonötezer) Ft összegre vagyonelkobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében helybenhagyja.

IV. r. vádlott anyja neve helyesen: ...
V. r. vádlott tartózkodási helye: ...
. **VII. r. vádlott** lakcíme helyesen: ...
. IX. r. vádlott személyi igazolványának száma: ...
XI. r. vádlott lakcíme helyesen: ...
XII. r. vádlott lakcíme: ... személyi igazolványának száma: ...
XV. r. vádlott tartózkodási helye: ...
XX. r. vádlott személyi igazolványának száma: ...
XXIV. r. vádlott tartózkodási helye: ...

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság II. r., III. r., IV. r., V. r. és **VI. r. vádlottak** bűnösségét vesztegetés büntetében (Btk. 251. § (1), (2) bekezdés II. ford.) állapította meg.

E vádlottakat személyenként 1 év 4 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

II. r. vádlott vonatkozásában 60.500 Ft., IV. r. vádlott esetében 1.000 Ft, V. r. és V...ak esetében fejenként 28.000 - 28.000 Ft vagyonekobzást alkalmazott.

VII. r., VIII. r., IX. r., X. r. XI. r., XII. r., XIII. r., XIV. r. vádlottak bűnösségét vesztegetés büntetében (Btk. 254. § (1) bekezdés) és bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében (Btk. 251. § (1), (2) bekezdés II. ford.) állapította meg és valamennyi vádlottat - halmazati büntetésül - 6-6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évre felfüggesztette.

E vádlottakat előzetes mentesítésben részesítette.

XV.r., XVI. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r. és XXIV. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 254. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő vesztegetés büntetében.

E vádlottakat személyenként 40 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, minden vádlottnál az egy napi tétel összegét 2.500 Ft-ban állapította meg. Rendelkezett meg nem fizetés esetére a fogházra történő átváltoztatásról. Végül a nyomozati iratok 79. lapszáma alatt lefoglalt feljegyzések sorsáról akként döntött, hogy lefoglalásukat megszüntette és az iratok melletti kezelését rendelte el, továbbá kötelezte a fellebbezéssel érintett vádlottakat a bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül a pénzbüntetésre ítélt vádlottak, a XV., XVI., XVIII., XIX., XX., XXI., XXII., XXIII. és XXIV. r. vádlottak terhére jelentett be fellebbezést a pénzbüntetés napi tételszámának lényeges felemelése érdekében, míg a többi vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

Ugyancsak tudomásul vette az ítéletet **XXII. r. vádlott** és védője is.

Az elsőfokú bíróság ítélete I. r., XVII. r. és XXV. r. vádlottakkal szemben jogorvoslatok hiányában 2012. július 2. napján jogerőre emelkedett.

II., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX., X., XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVIII., XIX, XX., XXI., XXIII., XIV. r. vádlottak és védőik felmentésért fellebbeztek.

A IV. r. vádlott védője másodsorban téves jogi minősítés miatt is enyhítés céljából. E védő jogorvoslatát írásban is részletesen indokolta. Álláspontja szerint IV. r. vádlott tekintetében a törvényszék által megállapított tényállás nagy részben megalapozatlan, amely iratellenes megállapításokat tartalmaz és téves, okszerűtlen bírói következtetéseken alapul, megfelelő bizonyítékkal alátámasztva nincs. Nincs kétséget kizáró bizonyíték, hogy a tényállásban rögzített cselekmények 2010. évben, illetve az azt megelőző években heti rendszerességgel történtek volna és azt sem támasztja alá bizonyíték, IV. r. vádlott a juttatásokért cserében rendszeresen információt adott ki az autóbuszvezetőknek az

ellenőrzések helyéről, idejéről és az ellenőrök személyéről. Erre a titkos adatgyűjtés során beszerzett hanganyagban sincs utalás.

A törvényszék indokolási kötelezettségének sem tett mindenben eleget. Ezt követően **XVI. r. vádlott** tanúvallomását értékelte, majd pedig a titkos adatgyűjtés során beszerzett hanganyagot.

A védő elsőként a tényállás megalapozatlanságának kiküszöbölését indítványozta az iratok tartalma alapján és a IV. r. vádlott felmentését bizonyítottóság hiányában.

Másodlagosan a vádlott bűnösségének az alapesetben (a Btk. 251. § (1) bekezdése) gazdálkodó szervezet dolgozója által elkövetett vesztegetés büntetében történő megállapítását és vele szemben pénzbüntetés kiszabását kérte és a vagyoneklobzás mellőzését indítványozta.

VII., VIII., IX., X., XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XIX., XX., XXI., XXIII. és XXIV. r. vádlottak védője írásban ugyancsak részletesen indokolta a vádlottak felmentését célzó fellebbezését. Álláspontja szerint alapvetően téves a bizonyítékok értékelése körében, hogy a bizonyítékok összességében történő mérlegelése során. ... cselekvőségét közvetetten alátámasztó bizonyítékokat - hangfelvételeket - azon vádlottakra is bizonyítékként értékelte, akikre nézve sem közvetlenül, sem közvetetten nem szolgálnak a vádlottak terhére rótt bűncselekmények elkövetésének alátámasztására. A beszerzett bizonyítékok az érintett vádlottak bűnösségét nem támasztják alá. Az elsőfokú bíróság az ...ra terhelő bizonyítékokat a többi vádlottra is közvetetten terhelő bizonyítékként értékeli, olyan információcserét társít az egyes beszélgetésekhez, amelyeket azok nem tartalmaznak.

Elsődlegesen a vádlottak felmentését indítványozta, amennyiben az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem felmentés mellett kerül sor, a fellebbezéssel érintett vádlottak előzetes mentesítésben részesítését kérte. Észlelte a védő, hogy az elsőfokú bíróság indokolásában arra utal, hogy személye vád tárgyává tételre nem került, mely megállapítás téves, hiszen XIX. r. vádlott jelen ügy XIX. r. vádlottja és büntetőjogi felelőssége is megállapításra került az elsőfokú ítéletben.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 395/2011/3-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással, a tényállás részbeni kiegészítése, a jogi minősítés helyesbítése és a büntetések további súlyosítása végett is fenntartotta.

Észlelte, hogy ... tanú figyelmeztetése az eljárás csaknem minden szakaszában nélkülözte a Be. 82. § (4) bekezdés e) pontjában és az (5) bekezdésben foglaltakra történő figyelmeztetést, azonban ez a relatív szabálysértés az eljárási cselekmények törvényességét nem érintette.

Az elsőfokú bíróság a vallomástétel törvényességének megítélésével kapcsolatos tévedés miatt rekesztette ki ... I. r. vádlottnak a nyomozás során tett első gyanúsítotti vallomását. Szükséges e vádlott vallomása tartalmának bizonyítékként való értékelése és a történeti tényállásnak az ebben szereplő elemekkel való kiegészítése a Be. 351. § (2) bekezdés b) pontjának II. fordulatában írt okból, továbbá XV... tanúvallomásának egyébként a ténybeli indoklásban megjelenő tartalmával.

Mellőzendő a tényállás azon kitétele, mely szerint II. r. és IV. r. vádlottak esetében részben, II. r. vonatkozásában pedig csaknem teljes egészében megállapíthatatlan a vagyoni előny juttatásának időpontja, összege, valamint a konkrétan juttató személy. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a cselekmények jogi minősítése részben téves. Mind a passzív, mind pedig az aktív vesztegetői körben kifejtett tevékenységek a gazdasági élet tisztaságának rendszeres, többszörös sérelme folytán folytatólagosnak is tekintendők. Az elsőfokú bíróság a jogi minősítéseket részben pontatlanul és hiányosan jelölte meg, nem rögzítette megfelelően, hogy a passzív vesztegető vádlottak cselekményeinek törvényhelye a Btk. 251. § (2) bekezdésének melyik tétele, továbbá az alkalmazott fordulatokra is csak pontatlanul utalt. Elmulasztotta annak kimondását is, hogy valamennyi vádlott cselekvősege bünszövetségben is elkövetett, amely a passzív vesztegető vádlottaknál további minősítő körülmény. Abban a kérdésben sem foglalt állást, hogy nemcsak a passzív vesztegetők és a hozzájuk bűnsegédként csatlakozó személyek, hanem valamennyi elkövető cselekvősege üzletszerűen megvalósított.

A büntetés kiszabása során a bűnösségi körülmények kiegészítését, illetőleg pontosítását indítványozta. Álláspontja szerint nincs megfelelő indoka továbbá az enyhítő rendelkezések alkalmazásának, illetve a kétszeres leszállásnak sem. A súlyosításra irányuló fellebbezést a XV-XXIV. r. vádlottak terhére fenntartotta, velük szemben végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását indítványozta.

Végül II., III., IV. r. vádlottakkal szemben további vagyonekobzás alkalmazását is, fejenként legalább 2 x 500-500 Ft összegben.

A minden irányú fellebbezések folytán az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 349. § (1) bekezdése alapján felülbírálta a meghozatalát megelőző eljárással együtt a Be. 361. § (1) bekezdés szerinti tanácsülésen.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselője jogorvoslatát az átiratban foglaltaknak megfelelően változatlan tartalommal fenntartotta.

II. r. és XVII. r. **vádlottak** meghatalmazott védője a vádlottak felmentését a törvényi tényállási elemek hiánya miatt bűncselekmény hiányában kérte. Továbbra is fenntartotta a vád törvényességével szemben kifejtett aggályait. Álláspontja szerint a bizonyítási eljárás eredményeképpen sem volt megállapítható, hogy a forgalmi ellenőrök ténylegesen megszegték-e kötelességüket, a vesztegető és a vesztegetett személyek ugyancsak nem voltak pontosan meghatározhatók és nem került sor annak megállapítására sem, hogy mikor, milyen pénzüsszeg átadására került sor.

Másodlagosan az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta.

III. r., V. r. és VI. r. **vádlottak** meghatalmazott védője a felmentésre irányuló jogorvoslatot fenntartotta. Kiemelte a vád törvényességének hiányával kapcsolatos - az elsőfokú bíróság előtt elhangzott - perbeszédében kifejtett álláspontját.

Utalt arra, hogy az eljárást megindító személy, ... nyilatkozatai nem ellentmondásmentesek és nem következetesek. Aggályos a titkos adatszerzés adatainak az értelmezése a

kiragadott szövegkörnyezetből és nem lehet következtetni arra, hogy milyen célból, milyen események közepette keletkeztek.

IV. r. vádlott meghatalmazott védője írásban is indokolt felmentést célzó fellebbezését fenntartotta. Reagált a fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselőjének perbeszédére kifejtve, hogy ... I. r. vádlott és a fellebbezéssel érintett IV. r. vádlott között az eljárás során semmilyen érdekellentét nem merült fel, így a közös védelem ellátásának törvényi akadálya nem volt. Kiemelte, hogy konkrét bizonyítékok hiányában IV. r. vádlott bűnösségének megállapítására nem kerülhetett volna sor. A védő a vád törvényességét nem vitatta, csupán megjegyezte, hogy nem volt precíz és pontos.

Indítványozta a tényállás kiegészítését az iratok tartalma alapján és kifogásolta, hogy a fellebbezéssel érintett védence vonatkozásában az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét sem teljesítette. Egyetértett azzal, hogy az elsőbíróság ... első vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből.

VII-XVI. és XIX-XXI. és XXIII-XXIV. r. vádlottak meghatalmazott védője fellebbezésének írásban kifejtett indokait változatlan tartalommal fenntartotta. Kiemelte, hogy egyetért a fellebbviteli főügyészség képviselőjével abban, hogy nincs lehetőség a bizonyítékok kiragadására, azokat összességükben is kell értékelni. Álláspontja szerint a hangfelvételek alapján nem pusztán az aktív vesztegetéshez szükséges bizonyítékok, de a passzív vesztegetéshez szükséges bűnsegédi magatartás bizonyítékai sem kerültek beszerzésre.

XXII. r. vádlott meghatalmazott védője az elsőfokú eljárásban elhangzott perbeszédét fenntartotta, az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslatának elutasítását és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok lényeges sérelme nélkül eljárva túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg és törekedett indokolási kötelezettségének teljesítésére is.

Az elsőfokú eljárásban a védők többsége kétségbe vonta a vád törvényességét.

A törvényszék már a tárgyalás előkészítési szakában vizsgálta a vád törvényességét és részletesen reagált ítéletének (36. oldal közepétől 38. oldal első bekezdésével bezárólag) indokolásában a védői felvetésekre is.

E körben igen körültekintően vizsgálta, hogy az ügyészség által benyújtott vádirat megfelel-e a Be. 217. § (1) bekezdésében írt törvényi követelményeknek, valamint a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. sz. BK. véleményében írtaknak is.

Rögzítette, hogy annak ellenére, hogy az egyes esetekben történő vesztegetések részletes adatait a vádirat nem minden esetben tartalmazza, az érintett tényállások törvényi tényállási elemeit a történeti tényállás kellő pontossággal körülírta és a vád törvényessége mellett foglalt állást. Érvelését az ítélet tábla mindenben osztotta.

A következő eljárásjogi kérdés a vallomások figyelembevételének törvényessége, illetve annak hiánya volt.

Az elsőfokú bíróság osztva a védői aggályokat ... I. r. vádlott 2010. november 30-án tett első nyomozati kihallgatása alkalmával beismerő vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből a Be. 78. § (4) bekezdésére hivatkozással és álláspontját részletesen indokolta.

Egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával vizsgálta az ítélet, hogy az elsőfokú bíróság tévedett-e e vallomástétel törvényességének megítélésével kapcsolatban.

... I. r. vádlott 2010. november 30-án a törvényes figyelmeztetést követően akként nyilatkozott (nyomozati irat 117. oldal), hogy nem kíván vallomást tenni, majd a védő (helyesen kirendelt védő) jelenlétében részletes vallomást tett. A terhelt bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, ennek törvényi tilalma nincs. Kétségtelen, hogy a vádlott valós vallomástételi szándéka a jegyzőkönyvben nem került rögzítésre, ennek okáról a kihallgatást végző ... sem tudott érdemi magyarázattal szolgálni, azonban ezáltal olyan súlyú eljárási szabálysértés nem valósult meg, amely e vallomás kirekesztését indokolta volna. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a kihallgatáson jelen lévő kirendelt védő megjegyzi a jegyzőkönyv 6. oldalán, hogy a gyanúsított érdemi vallomásának jegyzőkönyvezése pontosan történt meg és a vallomás minden lényeges elemet tartalmaz.

... tanú vallomásának bizonyítékként történő értékelését több védő ugyancsak kifogásolta, a védői érvelés szerint azért, mivel mentessége nem vonatkozott az esetleg általa elkövetett hűtlen kezelésre vagy sikkasztásra és ebben a körben őt gyanúsítottként kellett volna kihallgatni. A törvényszék e kérdéskörrel is behatóan foglalkozott (ítélet 22. oldal 4. bekezdés) és álláspontjával az ítélet egyetértett.

Hasonlóképpen a fellebbviteli főügyészség észrevételével is, mely szerint az eljárási cselekmények törvényességét nem érintő relatív eljárási szabálysértés valósult meg azáltal, hogy ... tanú figyelmeztetése az eljárás csaknem minden szakaszában nélkülözötte a Be. 82. § (4) bekezdése e) pontjában és az (5) bekezdésben történő figyelmeztetést.

Végül helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor XVI. rendű vádlott 2010. november 10-ei vallomását visszavonása ellenére bizonyítékként értékelte és ennek indokát is adta.

Végül vizsgálendő volt és eljárási szabálysértésként vetődhetett fel, hogy ... I. r. és IV. r. vádlottak védelmét a bírósági szakban ugyanaz a meghatalmazott védő látta el. ... I. r. vádlott beismerő vallomásának bizonyítékkénti értékelése esetén sem állapítható meg azonban e vádlottak között érdekellentét felmerülése. IV. r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt tagadta, ... I. r. vádlott IV. r. vádlottra nézve pedig nem tett terhelő vallomást. Ugyancsak vizsgálendő volt **XVI. r. vádlott** tanúként ... I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottakra tett terhelő vallomására tekintettel, hogy érdekében nem járt-e olyan védő el, aki I-IV. r. vádlottak védelmét ellátta. A kérdésre adott válasz nemleges.

Már az elsőfokú bírósági eljárás kezdeti szakaszában felmerült a ... testvérpár (II. és **XVIII. r. vádlottak**) védelmében eljáró közös védő személyének esetleges kizárása, amely azonban a tényleges érdekellentét hiányában nem volt indokolt, mint arra az ítélet Bf.I.700/2011/2. számú végzésében részletesen utalt.

Fentiekben leírtak alapján az ítélet tábla megállapította, hogy olyan eljárási szabálysértés, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, nem volt megállapítható.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének az ügy sajátosságaira is figyelemmel a lehetséges körben eleget tett. Az általa megállapított tényállás javarészt megalapozott, azonban az iratok tartalma alapján kis mértékben pontosítandó.

Az elsőfokú bíróság tényállásában (15. oldal 5. bekezdés) azt állapította meg, hogy VII-XVI., XVIII-XXIV. r. vádlottak 2010. év során rendszerint heti 1 alkalommal alkalmanként 500-500 Ft anyagi juttatásban részesítették ... I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottakat.

Fentiekből következően a 17. oldal 2-3. bekezdése helyes ténybeli következtéssel akként pontosítandó, hogy **III. r. vádlott** is rendszeresen juttatásban részesült az autóbuszvezetőktől kötelessége megszegéséért, azonban az azt rendelkezésre bocsátó autóbuszvezetők személye, a juttatás helye, ideje és pontos összege nem volt megállapítható, de legalább 26.000 Ft összegben.

IV. r. vádlott is a fenti időszakon belül rendszeresen vett részt olyan juttatások átvételében, melyet forgalmi ellenőri kötelessége megszegéséért kapott, azonban az azt rendelkezésre bocsátó autóbuszvezetők személye ebben az esetben sem volt megállapítható, pontos összege sem, de legalább 26.000 Ft összegben részesült ebből konkrétan 2010. augusztus 1-én 1.000 Ft juttatást vett át.

Az ítélet 17. oldal 7. bekezdésében az első mondatát követően III. r. és IV. r. vádlottak legalább 26.000 - 26.000 Ft juttatásban részesültek.

Fentiekből következően mellőzendő az ítélet 36. oldal 2. bekezdése.

Az aktív vesztegető vádlottak cselekményeiket szervezeten és más személyek vagyoni gyarapodása érdekében rendszeres haszonszerzésre törekedve követték el.

Az így kiegészített illetve pontosított tényállás mindenben megalapozott, az ítélet tábla a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során igen részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot fogadott el és miért. ... I. r. vádlott beismerő vallomásának a bizonyítékok körében történő értékelése VII. r., VIII. r., XI. r., XV. r., XVI. r. és **XVIII. r. vádlottak** bűnösségére levont következtetést erősítette meg.

Az elsőfokú bíróság mind a személyi bizonyítékokat, mind pedig a törvényesen beszerzett és felhasznált titkos adatszerzés adatait rendkívül aprólékosan és körültekintően értékelte és okszerűen vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére.

A felmentést célzó védelmi érvelések az elsőbíróságnak bizonyítékok értékelését, mérlegelését támadják, így a megalapozott tényállásra tekintettel a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A törvényszék javarészt helyesen minősítette a vádlottak terhére rótt cselekményeket. Osztotta azonban az ítélet tábla a fellebbezési főügyészségnek a minősítés körében jelzett észrevételeit és indítványait.

Előjáróban utal az ítéletábra arra, hogy több védő vitatta, hogy a forgalmi ellenőr vádlottak kötelességüket megszegték volna, álláspontjuk szerint a kötelességszegés az eljárás során nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, így a cselekmény alapesete valósulhatott meg. Az elsőfokú bíróság ezen védői érveléssel is foglalkozott ítéletének 38. oldal 4. bekezdésétől kezdve részletesen kifejtette álláspontját, melyet az ítéletábra helytállónak elfogadott.

A Btk. 251. § (1), (2) bekezdésében írt vesztegetési cselekményt tettesként elkövető és bűnszervezőként csatlakozó vádlottak cselekményének helyes megjelölése a Btk. 251. § (1), (2) bekezdés II. fordulat 3. tétele. E vádlottak esetében további minősítő körülmény a Btk. 137. § 7. pontjára figyelemmel a bűnszövetségben elkövetés, így cselekményük a Btk. 251. § (1), (2) bekezdés II. fordulat 2. tétele szerint is minősül. A Btk. 137. § 7. pontja alapján bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el vagy ebben megállapodik és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet. A Btk. 254. § (1) bekezdésében írt vesztegetési cselekményt elkövető vádlottaknál ugyancsak megállapítható a bűnszövetségben történő elkövetés, esetükben azonban súlyosító körülményként veendő figyelembe, de az előző csoportnál a cselekmény többszörös minősülése ugyancsak további súlyosító körülmény.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint nemcsak a passzív vesztegetők, és a hozzájuk bűnszervezőként csatlakozó személyek, hanem valamennyi elkövető cselekvése a rendszeres haszonszerzés céljából megvalósított, ezért a Btk. 137. § 9. pontja szerint üzletszerű is. E körben az ítéletábra osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját azzal, hogy a Btk. 254. § (1) bekezdésébe ütköző vesztegetést elkövető vádlottak az üzletszerűség feltételeként megkívánt rendszeres haszonszerzésre törekvést más személyek - így a forgalmi ellenőrök - vagyoni gyarapodása érdekében követték el. (BH. 2008/174. jogeset.)

A vesztegetés annyi rendbeli bűncselekményt valósít meg, ahány személynek adják vagy ígérik a jogtalan előnyt.

A Btk. 12. § (2) bekezdése alapján a folytatóság megállapíthatóságának egyik feltétele az azonos sértett sérelmére történt elkövetés, melyet rövid időközben, egységes akarat elhatározással hajtanak végre. Ez megállapítható mindazon bűncselekmények esetében is, melynek - mint jelen esetben - természetes személy sértettje nincs.

Jelen ügyben az aktív és passzív vesztegetők cselekménye által a gazdasági élet tisztaságának rendszeres, többszörös sérelme valósult meg. A 4/2004.BJE. határozat 2. pontja szerint „azonos sértett sérelmére” történő elkövetés mint a folytatóság ismérve figyelmen kívül marad olyan bűncselekményeknél, amelyeknek nincs passzív alanya.

A kifejtettek alapján az ítéletábra valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott cselekményét a Btk. 12. § (2) bekezdése szerinti folytatólagosan elkövetettként értékelte, amely ugyancsak további súlyosító körülmény. Észlelte az ítéletábra és XIX. r. vádlott védője is, hogy a törvényszék ítéletében több helyen iratellenesen rögzítette (ítélet 28. oldal 6. bekezdés, 31. oldal 2. bekezdés), hogy XIX. rendű vádlott személye vád tárgyává tételre nem került. E megállapítások mellőzendők. Az iratokból megállapíthatóan XIX. r. vádlott büntetőjogi felelőssége megállapításra került és cselekvőségét illetően indokolási kötelezettségének is

eleget tett az elsőfokú bíróság (ítélet 19. oldal 5. bekezdés, 28. oldal 6. bekezdés első fele, 39. oldal 4. bekezdése). Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság XIX. r. vádlott cselekvőségét, mint a XIX. r. vádlottét értékelte, az ezzel ellentétes megállapítás elírásból adódott.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket feltárta és javarészt helyesen értékelte. A súlyosító körülmények kiegészítendőik a cselekmények minősítésénél már jelzettekkel.

Az ítélet tábla nem osztotta a XV., XVI., XVIII., XIX., XX., XXI., XXII., XXIII. és XXIV. r. vádlottak terhére súlyosításra irányuló végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés kiszabására irányuló ügyészi fellebbezést.

Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések inkább enyhék, azonban részletes indokát adta az enyhítő szakasz alkalmazásának, illetőleg a kétszeres leszállásnak is, mely nem kifogásolható. Az ítélet belső arányossága ugyancsak kifogástalan. További enyhítésre az ítélet tábla a fellebbezéssel érintett vádlottak egyikénél sem látott törvényes lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta a 2010. május 1. napja utáni jogszabályt, azonban elmulasztott utalni a 2010. július 23. napjától hatályos szabályozásra. A Btk. 83. § (2) bekezdése alapján a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. Az ettől való eltérést a bíróságnak indokolnia kell.

III. r. vádlottal szemben a Btk. 77/B. § (1) bekezdés e) pontja alapján alkalmazott a másodfokú bíróság vagyoneלקobzást és IV. r. vádlottal szemben a további vagyoneלקobzás alkalmazására került sor, mely intézkedés a Be. 354. § (5) bekezdése alapján nem ütközik a súlyosítási tilalomba.

Fentiek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a jelzett körben megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A fellebbezéssel érintett vádlottak személyi adataiban az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően bekövetkezett változásokat rögzítette.

Debrecen, 2013. január 30.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: a Miskolci Törvényszék 10.B.1446/2011/34. sz. ítélete II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r., XXIV. r. vádlottak vonatkozásában 2013. január 30. napján jogerős és a szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2013. január 30.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke